

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ про зміну раніше повідомленої підозри

місто Київ

«24» жовтня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Дулкай Іван Іванович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 1202400000001089 від 10.06.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх підстав для зміни повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

НАВРУЗАЛІЄВА АДІЛА ІМРАМОВИЧА,
30.06.1995 року народження, уродженця
м. Кізляр, Республіка Дагестан, Російська
Федерація, проживаючого за адресою:
Російська Федерація, Республіка Дагестан,
м. Кізляр, вул. Гамидова, буд. 7, кв. 10,
громадянина Російської Федерації,

про зміну раніше повідомленої підозри, а саме про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України** – тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною

Радою України, що поєднане з умисним вбивством, вчиненим за попередньою змовою групою осіб.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Наврузалієв А.І.:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв

міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Відповідно до ст. 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенції) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 147 Конвенції серйозні порушення охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема умисне вбивство.

Підпунктом а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 ДП I визначено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів, насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема вбивство.

Так, громадяни РФ, військовослужбовці 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ (військова частина 74268, пункт постійної дислокації – м. Псков, РФ) старший лейтенант Наврузалієв Аділ Ібрамович, обіймаючи посаду командира взводу 3-ї парашутно-десантної роти (далі – ПДР), та старший лейтенант Данаєв Володимир Володимирович, обіймаючи посаду заступника командира 3-ї ПДР-інструктора із повітряно-десантної підготовки, діючи у складі 1-ї БТГр цього полку, починаючи з 24.02.2022, прийняли безпосередню участь у актах збройної агресії, в тому числі в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП I мали статус комбатанта, були зобов'язані дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, а також усвідомлювали існування міжнародного збройного конфлікту.

Протягом березня 2022 року Данаєв В.В. здійснював керівництво підпорядкованим особовим складом 3-ї ПДР 1-ї БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ та виконував бойові завдання з утримання та контролю сектору міста Буча Бучанського району Київської області, який частково охоплював вулицю Яблунську та прилеглі вулиці, зокрема провулок Остапа Вишні.

Так, 25.03.2022 Наврузалієв А.І., здійснюючи патрулювання разом з іншими військовослужбовцями ЗС РФ помітили місцевих мешканців, які проходили в районі лісосмуги поблизу кладовища в районі вулиць Остапа Вишні та Яблунської, після чого Наврузалієв А.І. разом з іншими військовослужбовцями

ЗС РФ, приблизно о 10 годині прибув до домоволодіння № 16 по провулку Остапа Вишні в місті Буча, де знаходилися вищевказані місцеві мешканці [REDACTED], які проживали у вказаному будинку.

Вказані місцеві жителі були одягнуті у цивільний одяг, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, не мали при собі жодної зброї, знярядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто були цивільними особами, які ховалися у приміщенні будинку та своєю поведінкою не компрометували, не провокували і не становили загрози. Про вказані обставини було достеменно відомо військовослужбовцям ЗС РФ, які після взяття міста Буча під контроль, здійснювали періодичні перевірки та патрулювання в районі вказаних вулиць, контролюючи їх таким чином.

Далі, Наврузалієв А.І. наказав вказаним особам надати мобільні телефони для перевірки. На виконання наказу [REDACTED] надав наявні в нього два мобільні кнопкові телефони, які Наврузалієву А.І. відразу розбив, а [REDACTED] надав свій смартфон. Забравши указаний смартфон Наврузалієв А.І. наказав всім залишатися в будинку та разом з іншими військовими направився у невідомому напрямку.

Після того, як військовослужбовці ЗС РФ забрали мобільний телефон, [REDACTED] сильно хвилювався з цього приводу, оскільки ймовірно у телефоні містилися відомості про те, що він передавав інформацію про російсько-окупаційні війська силам безпеки та оборони України.

В подальшому, після перевірки телефону, Наврузалієв А.І. разом із Данаєвим В.В. домовилися про вбивство його власника – [REDACTED]

Реалізуючи зазначений злочинний намір, Наврузалієв А.І. за попередньою змовою з Данаєвим В.В. та трьома невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, будучи одягнутими у форменний одяг військовослужбовців ЗС РФ, озброєними автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, 25.03.2022 приблизно о 10 годині 30 хвилин, з мотивів помсти за відомості, які вони виявили в телефоні [REDACTED], які ймовірно свідчили про передачу ним інформації про російсько-окупаційні війська силам безпеки та оборони України, з метою вбивства останнього, прибули до домоволодіння № 16 по провулку Остапа Вишні у місті Буча.

Данаєв В.В. наказав трьом підлеглим військовослужбовцям взяти під контроль ділянку місцевості поряд з указаним домоволодінням, що ними було виконано, чим останній забезпечив недопущення сторонніх осіб на вказану територію.

В цей час Наврузалієв А.І. на виконання спільного злочинного наміру наказав цивільним особам [REDACTED] та [REDACTED] вийти з території домоволодіння та стати уздовж паркану, що ними було зроблено. Встановивши, що вилучений ним телефон належить [REDACTED], Наврузалієв А.І. наказав йому пройти за будинок, а отримавши відмову, здійснив постріли з автоматичної вогнепальної зброї під ноги [REDACTED] і повторно наказав йти за будинок. Після чого [REDACTED] попрямував за будинок, а Наврузалієв А.І. пішов за ним.

У цей момент Данаєв В.В., з метою усунення будь-яких перешкод, які могли б завадити вбивству [REDACTED], продовжив здійснювати блокування території лісосмуги неподалік домоволодіння № 16 по провулку Остапа Вишні в місті Буча, куди Наврузалієв А.І. повів [REDACTED], та залишився контролювати інших цивільних осіб, а саме [REDACTED], яким розповів, що їм пощастило опинитися в зоні відповідальності його підрозділу, так як вони гуманні, а був би тут інший підрозділ, то вбили б їх всіх, а не лише [REDACTED]

Після цього, Наврузалієв А.І., перебуваючи поблизу зелених насаджень біля будинку № 16 по провулку Остапа Вишні міста Буча Київської області, на виконання домовленості з Данаєвим В.В., усвідомлюючи, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою спричинення смерті [REDACTED], в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п.п. а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 ДП І, здійснив не менше семи пострілів, з наявної у нього автоматичної стрілецької зброї калібру 5,45x39 мм. в потерпілого, чим спричинив смерть останньому.

Смерть [REDACTED] настала від вогнепальних наскрізних та сліпих поранень тіла з ушкодженням внутрішніх органів відразу на місці події.

Отже, Наврузалієв А.І., будучи командиром взводу 3-ї парашутно-десантної роти 1-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ (в/ч 74268), разом із заступником командира 3-ї парашутно-десантної роти – інструктором із повітряно-десантної підготовки 1-ї батальйонно- тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ Данаєвим В.В., 25.03.2022 приблизно о 10 годині 30 хвилин перебуваючи поблизу домоволодіння № 16 по провулку Остапа Вишні міста Буча Київської області, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою спричинення смерті [REDACTED], в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п. п. а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, діючи групою осіб за попередньою змовою, з мотивів помсти за відомості, які вони виявили в телефоні [REDACTED], які ймовірно свідчили про передачу ним інформації про російсько-окупаційні війська силам безпеки та оборони України, здійснили умисне вбивство [REDACTED], при цьому Данаєв В.В. здійснив усунення перешкод та надав допомогу для вчинення вбивства, забезпечивши блокування території поблизу вбивства, контроль інших осіб та обстановкою безпосередньо перед вбивством та під час його вчинення, а

старший лейтенант Наврузалієв А.І. безпосередньо здійснив розстріл із автоматичної зброї [REDACTED], чим здійснено умисне вбивство цивільної особи.

Таким чином, Наврузалієв А.І. підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, вчиненим за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу (розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції

Іван ДУЛКАЙ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу управління процесуального керівництва та підтримання публічного обвинувачення Департаменту протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту,

Офісу Генерального прокурора Андрій НЕСКОРОДЯНИЙ
«24» 10 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Письмове повідомлення про зміну
раніше повідомленої підозри вручив:
Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції**

Іван ДУЛКАЙ

Про зміну раніше повідомленої підозри мені повідомлено, копія повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2024 року